

ми и на смърть прѣдаваемъ; Засичко тѣй Божїа пророкъ много болѣаше сердѣчно и плачеше; едно рѣдаше за погибель-та на тѣлози безчисленны чловѣческы души, а пакъ друго тѣжаше за лю-то-то гонѣніе върхъ праведны-тѣ, и най повече за нечестїе-то, що стрѣвахъ нечестивы-тѣ кымъ Бга, скзрѣаше, тѣжаше и съ рѣвность се испознаваше.

Най първо той се моляше Бгъ да обърне грѣшны-тѣ на поканіе. Но защото Бгъ иска въ грѣшны-тѣ произволѣніе кымъ добро-то, а въ жесточѣнныа тѣзи народъ съвѣзмъ немаше такво-зи нѣщо: За тѣй тѣзи пророкъ възревновъ без-крайно и се моли Бгъ, да гы накажи съ временно наказанїе, да нѣ бы тѣй се въздѣмили. Кымъ наказанїе-то той като глѣдаше Гда нескѣра, като що ѣ дзаготерпѣливъ и чловѣколюбивъ, въ многа-та си кымъ Него рѣвность той дѣрзѣ да попроси, за да му повеѣѣй той да накажи законопрестѣпницы-тѣ, да нѣ бы тѣй се обърнѣли тѣ на поканіе. Съ таквоу молѣніе непрѣстѣнѣ въ да стѣжѣва Бгъ тѣзи Неговъ угодникъ, до като получи и прѣе просѣнье-то си въ Негово-то правосѣдіе. Праведѣйшій Бгъ не рачи да ѡпечѣли любимыа си сынъ и въренъ слѣга, кой-то като въренъ сынъ чѣдолюбивъ